

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0056/2010

23.3.2010

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την γεωργία σε περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα: ειδικός έλεγχος (2009/2156(INI))

Επιτροπή Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου

Εισηγητής: Herbert Dorfmann

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	9
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	14
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	17
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	7

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την γεωργία σε περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα: ειδικός έλεγχος (2009/2156(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 39 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ,
 - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με μια καλύτερη στόχευση των ενισχύσεων στους γεωργούς των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα (COM(2009)0161),
 - έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής, που εκδόθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2009,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου καθώς και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης (A7-0056/2010),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι με ποσοστό που ανέρχεται σε 54 %, πάνω από το ήμισυ της επιφάνειας της ΕΕ που χρησιμοποιείται για γεωργικούς σκοπούς κατατάσσεται ως περιοχή με φυσικά μειονεκτήματα,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι κάθε κράτος μέλος έχει καθορίσει μειονεκτικές περιοχές, αλλά σε διαφορετικό βαθμό,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ορεινές περιοχές (συμπεριλαμβανομένων των αρκτικών περιφερειών βορείως του 62 παραλλήλου, οι οποίες επίσης θεωρούνται ως ορεινές περιοχές) αντιστοιχούν στο 16 % της επιφάνειας που χρησιμοποιείται για γεωργικούς σκοπούς, ενώ το 35 % της χρησιμοποιούμενης γεωργικής επιφάνειας έχει καταταχθεί στις «ενδιάμεσες μειονεκτικές περιοχές»,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εν λόγω «ενδιάμεσες μειονεκτικές περιοχές» κατατάσσονται από τα κράτη μέλη βάσει ενός μεγάλου αριθμού διαφορετικών κριτηρίων τα οποία, σύμφωνα με την άποψη του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου¹, μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετική μεταχείριση,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι μόνο ένα μικρό ποσοστό γεωργικών επιχειρήσεων στις εν λόγω περιοχές λαμβάνει αντισταθμιστικές πληρωμές και ότι το ύψος των εν λόγω πληρωμών διαφοροποιείται σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών²,
- ΣΤ. έχοντας υπόψη ότι για τις ορεινές περιοχές και τις περιοχές με ειδικά μειονεκτήματα, οι οποίες καθορίζονται βάσει του Άρθρου 50 παράγραφος 2 (ορεινές περιοχές) και Άρθρο

¹ Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο: Ειδική Έκθεση αριθ. 4/2003, ΕΕ C 151, 27.6.2003.

² από 16 ευρώ/εκτάριο στην Ισπανία έως 250 ευρώ/εκτάριο στην Μάλτα

50 παράγραφος 3 εδάφιο β του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), υφίστανται σαφή και μη αμφισβητήσιμα κριτήρια έτσι ώστε η κατάταξη των εν λόγω περιοχών να μην αποτελεί αντικείμενο κριτικής ούτε εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου ούτε από την παρούσα ανακοίνωση της Επιτροπής,

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ιδιαίτερη κατάσταση των εξόχως αποκεντρωμένων περιφερειών απαιτεί την εφαρμογή ειδικών όρων αντιμετώπισης,
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενίσχυση των μειονεκτικών περιοχών αποτελεί σημαντικό τμήμα του αποκαλούμενου δεύτερου πυλώνα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, δηλαδή της πολιτικής για την ανάπτυξη της υπαίθρου, και ότι ως εκ τούτου ούτε οι στόχοι της περιφερειακής πολιτικής ούτε το θέμα της ανακατανομής των πιστώσεων του ΕΓΤΑΑ πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο της παρούσας συζήτησης,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι με τη μεταρρύθμιση της νομοθεσίας για την ενίσχυση των μειονεκτικών περιοχών και την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) Αριθ. 1698/2005 καταργήθηκε η μέχρι τούδε υφιστάμενη κατηγορία των «ενδιάμεσων μειονεκτικών περιοχών» και ότι οι επιλέξιμες προς ενίσχυση περιοχές ορίζονται ως περιοχές «με φυσικά μειονεκτήματα»,
- I. λαμβάνοντας υπόψη, ότι τα κοινωνικοοικονομικά κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν πριν από τη μεταρρύθμιση του 2005 από ορισμένα κράτη μέλη δεν μπορούν πλέον να χρησιμοποιούνται ως κύριο κριτήριο για τον καθορισμό περιοχών με «φυσικά μειονεκτήματα» αλλά ότι επιτρέπεται η συνέχιση της χρήσης των εν λόγω κριτηρίων για να τον καθορισμό περιοχών με «ειδικά μειονεκτήματα», οι οποίες εξακολουθούν να ενισχύονται σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 3, εδάφιο β του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005,
- IA. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη κατά τη διαμόρφωση των εθνικών και περιφερειακών προγραμμάτων τους για την ανάπτυξη της υπαίθρου διαθέτουν ιδιαίτερα ευρύ πεδίο δράσεως, ώστε να παρουσιάσουν ένα εξισορροπημένο πλαίσιο μέτρων που θα είναι προσαρμοσμένο στις ειδικές περιφερειακές καταστάσεις τους, και αποτελεί υποχρέωση για τα κράτη μέλη να παρουσιάσουν κατάλληλα μέτρα για τα προγράμματά τους που αφορούν τις μειονεκτικές περιφέρειες,
- IB. έχοντας υπόψη ότι τα προτεινόμενα οκτώ βιοφυσικά κριτήρια μπορεί να μην αποδειχθούν επαρκή και η προτεινόμενη οριακή τιμή 66% της επιφάνειας να μην κριθεί κατάλληλη για όλες τις περιπτώσεις για τον προσδιορισμό πραγματικά υφιστάμενων μειονεκτημάτων κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τη μεγάλη ποικιλομορφία των αγροτικών περιοχών της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι το είδος καλλιέργειας, ο συνδυασμός τύπων εδάφους, η υγρασία του εδάφους και το κλίμα είναι μεταξύ άλλων και παράγοντες που συνδέονται με τη σκοπούμενη διαπίστωση του πραγματικά υφιστάμενου μειονεκτήματος σε μια ορισμένη περιοχή,
1. υπογραμμίζει τη σημασία μιας κατάλληλης αντισταθμιστικής πληρωμής για τις μειονεκτικές περιοχές ως απαραίτητο εργαλείο για να διασφαλιστεί ο εφοδιασμός με δημόσια αγαθά υψηλής ποιότητας όπως η διατήρηση της διαχείρισης της γης καθώς και

των καλλιεργούμενων εκτάσεων σε αυτές τις περιφέρειες· τονίζει, ότι οι μειονεκτούσες περιοχές συχνά έχουν ιδιαίτερα υψηλή αξία από απόψεως γεωργικού τοπίου, διαφύλαξης της βιοποικιλότητας και περιβαλλοντικών οφελών καθώς και απασχόλησης στις αγροτικές περιοχές και ζωτικότητας των αγροτικών κοινοτήτων·

2. αναγνωρίζει ότι εξαιτίας της μοναδικής τους θέσης οι μειονεκτικές περιοχές έχουν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην εξασφάλιση οφέλους για το περιβάλλον και στη διατήρηση του τοπίου, τονίζει δε ότι οι πληρωμές στο πλαίσιο αυτών των μέτρων πρέπει να αποσκοπούν στην επίτευξη αυτών των στόχων·
3. επισημαίνει ότι το άρθρο 158 της ΣΕΚ για την πολιτική συνοχής, όπως αναθεωρήθηκε στη Λισαβόνα, αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στις περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα· ζητεί από την Επιτροπή να χαράξει μια συνολική στρατηγική, εξαλείφοντας τις υπάρχουσες ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών στην αντιμετώπιση των περιοχών αυτών και ενθαρρύνοντας μια ολοκληρωμένη στρατηγική, στην οποία να λαμβάνονται υπόψη οι εθνικές και περιφερειακές ιδιαιτερότητες·
4. τονίζει ότι η ενίσχυση των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα στοχεύει ειδικότερα στη διαρκή διασφάλιση λειτουργικής και πολυλειτουργικής διαχείρισης της γης και ταυτόχρονα στη διατήρηση της υπαίθρου ως απαραίτητου οικονομικού και ζωτικού χώρου.
5. υπογραμμίζει την ανάγκη για ορθή διαχείριση αυτών των μειονεκτικών περιοχών όχι μόνο σε ό,τι αφορά την παραγωγή υψηλής αξίας προϊόντων διατροφής, αλλά και ως συμβολή στην γενικότερη οικονομική ανάπτυξη, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και στη δημογραφική και κοινωνική σταθερότητα των εν λόγω περιοχών·
6. σε αυτό το πλαίσιο, καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη και τις κοινωνικές επιπλοκές της νέας κατάταξης για περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα·
7. επισημαίνει, ότι οι αντισταθμιστικές πληρωμές για τις μειονεκτικές περιφέρειες, σε αντίθεση προς τα αγροπεριβαλλοντικά μέτρα, δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε πρόσθετους ειδικούς όρους σε ό,τι αφορά την μέθοδο της διαχείρισης της γης, οι οποίοι ξεπερνούν τις απαιτήσεις πολλαπλής συμμόρφωσης· υπενθυμίζει ότι το καθεστώς για τις ΜΠ πρέπει κατ' αρχήν να προσφέρει αποζημίωση σε αγρότες που είναι ταυτόχρονα διαχειριστές γης και εργάζονται αντιμετωπίζοντας σοβαρά φυσικά μειονεκτήματα, για τα οποία καθαυτά η αγορά δεν δίνει αντιστάθμιση·
8. τονίζει ωστόσο ότι οι πληρωμές για τις ΜΠ πρέπει να συνδέονται με την ενεργό καλλιέργεια της γης, δηλαδή την παραγωγή τροφίμων ή δραστηριότητες που συνδέονται στενά με την παραγωγή τροφίμων·
9. εκφράζει την άποψη, ότι τα οκτώ βιοφυσικά κριτήρια που πρότεινε η Επιτροπή θα μπορούσαν κατά βάση να είναι κατάλληλα σε κάποιο βαθμό για την οριοθέτηση των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα· υπογραμμίζει ωστόσο ότι τα κριτήρια δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε όλες τις περιπτώσεις για την αντικειμενική οριοθέτηση περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα·
10. αναγνωρίζει ωστόσο ότι τα αυστηρά και καθαρώς βιοφυσικά κριτήρια θα μπορούσαν να

μην είναι κατάλληλα για όλες τις περιοχές στην Ευρώπη και να οδηγούν σε απρόβλεπτες συνέπειες όσον αφορά τις επιλέξιμες περιοχές· ως εκ τούτου συνιστά να επανεξεταστεί το θέμα των κοινωνικοοικονομικών κριτηρίων, όπως η απόσταση από τις αγορές, η απουσία υπηρεσιών και η δημογραφική ερήμωση, σε καθαρά αντικειμενική βάση·

11. προτρέπει την Επιτροπή να λάβει υπόψη όλες τις θέσεις που εκφράστηκαν κατά τη διαβούλευση με τα κράτη μέλη, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές καθώς και τους αγροτικούς οργανισμούς, όσον αφορά τον καθορισμό περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα·
12. ειδικότερα, η προσθήκη ενός γεωγραφικού κριτηρίου, καλούμενου «απομόνωση», θα καλύψει το συγκεκριμένο φυσικό μειονέκτημα που οφείλεται στην απόσταση από την αγορά, το απομακρυσμένο της περιοχής και την περιορισμένη πρόσβασή της σε υπηρεσίες·
13. κρίνει απαραίτητο να αναθεωρηθεί ο ορισμός του κριτηρίου της «ισορροπίας της υγρασίας του εδάφους» κατά τρόπον ώστε να συνεκτιμώνται οι διαφορετικές αγρο-κλιματικές συνθήκες που επικρατούν στις διάφορες χώρες της Ένωσης·
14. για να ληφθούν υπόψη οι περιορισμοί των υγρών μη καλλιεργήσιμων εδαφών, η προσθήκη ενός κριτηρίου καλούμενου «ημέρες επιτόπιας ικανότητας» θα επέτρεπε τη συνεκτίμηση της αλληλεπίδρασης μεταξύ τύπων εδάφους και κλίματος (π.χ. προκειμένου να αντανακλώνται επαρκώς οι δυσχέρειες από το ωκεάνιο κλίμα)·
15. ζητεί από την Επιτροπή επομένως να συνεχίσει τις ερευνητικές της προσπάθειες και την ανάλυσή της, για να προσθέσει τυχόν νέα κριτήρια στο νέο καθεστώς για τις ΜΠ, ώστε να προσαρμόσει τις προτάσεις της σε πρακτικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αγρότες και να συγκροτήσει μια συνεκτική δέσμη κριτηρίων, τα οποία να παραμείνουν κατάλληλα για καιρό·
16. υπογραμμίζει όμως, ότι είναι απαραίτητο για τη χρησιμοποίηση στην πράξη αυτών των κριτηρίων και τον καθορισμό ρεαλιστικών κατωτάτων τιμών, τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες να διαθέτουν τα απαραίτητα βιοφυσικά δεδομένα σε επαρκή ακρίβεια από απόψεως φυσικού περιβάλλοντος· υποστηρίζει ως εκ τούτου το τεστ πρακτικής εφαρμογής που έχει εισαγάγει η Επιτροπή όσον αφορά τα προτεινόμενα κριτήρια· ζητεί οι σχετικοί λεπτομερείς χάρτες που θα υποβληθούν από τα κράτη μέλη να χρησιμοποιηθούν, εάν αυτό είναι αναγκαίο, για την προσαρμογή των οριακών τιμών των κριτηρίων που ορίζουν τις περιοχές με φυσικό μειονέκτημα, καθώς και της προτεινόμενης οριακής τιμής του 66% σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, στην πραγματικότητα από απόψεως φυσικού περιβάλλοντος·
17. τονίζει ειδικότερα ότι μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία η σωρευτική χρήση των εγκριθέντων κριτηρίων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ πολλών παραγόντων· θα μπορούσε να επιτρέψει σε μειονεκτικές περιοχές που συγκεντρώνουν δύο ή περισσότερα φυσικά μειονεκτήματα μικρής έως μεσαίας κλίμακας να καταταχθούν στις ΜΠ, ακόμη κι όταν μεμονωμένα κριτήρια δεν ευνοούν αυτή την κατάταξη·
18. τονίζει ότι μια οριστική γνωμοδότηση για τις επιλεγείσες βασικές εδαφικές μονάδες, τα

προτεινόμενα από την Επιτροπή κριτήρια και τις οριακές τιμές μπορεί μόνον τότε να δοθεί, εάν είναι διαθέσιμοι από όλα τα κράτη μέλη οι λεπτομερείς χάρτες που θα έχουν εκπονηθεί· τονίζει ότι ελλείψει τέτοιων αποτελεσμάτων προσομοίωσης, η προτεινόμενη οριακή τιμή του 66% καθώς και οι οριακές τιμές που καθορίζουν τα ίδια τα κριτήρια πρέπει να θεωρηθούν με μεγάλη προσοχή και μπορούν να ρυθμιστούν αντικειμενικά και σωστά, μόνο αφής στιγμής καταστούν διαθέσιμοι οι εθνικοί χάρτες· καλεί επομένως την Επιτροπή να ελέγξει άμεσα τα αποτελέσματα της χαρτογράφησης και, στη βάση αυτή, να εκδώσει το ταχύτερο δυνατόν λεπτομερή ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την οριοθέτηση των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα·

19. τονίζει ότι κατά την κατάρτιση του τελικού χάρτη των μειονεκτικών ενδιάμεσων ζωνών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αντικειμενικά εθνικά κριτήρια, τα οποία να επιτρέπουν την προσαρμογή του προσδιορισμού των ζωνών στις διάφορες ειδικές συνθήκες κάθε χώρας· θεωρεί ότι αυτή η προσαρμογή πρέπει να γίνει όσο το δυνατόν διαφανέστερα·
20. θεωρεί ότι ένας βαθμός εθελοντικής ρύθμισης σε εθνικό επίπεδο των λεπτομερειών των κριτηρίων για την ενίσχυση των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα είναι απαραίτητη, ώστε να υπάρξει μια κατάλληλη αντίδραση σε ειδικές γεωγραφικές καταστάσεις όπου τα φυσικά μειονεκτήματα έχουν αντιμετωπιστεί μέσω ανθρώπινης επεμβάσεως ωστόσο υπογραμμίζει ότι, όπου έχει βελτιωθεί η ποιότητα της γης, πρέπει να ληφθούν υπόψη η επιβάρυνση λόγω του υψηλού κόστους συντήρησης, π.χ. για αποστράγγιση και άρδευση· προτείνει, να χρησιμοποιηθούν-και στο πλαίσιο αυτό- οικονομικά δεδομένα (όπως πχ. γεωργικό εισόδημα και παραγωγικότητα της γης)· τονίζει όμως ότι η απόφαση για την καλύτερη ρύθμιση των κριτηρίων που θα χρησιμοποιηθούν πρέπει να λαμβάνεται από τα κράτη μέλη, καθώς πολλά κράτη μέλη έχουν ήδη αναπτύξει ένα λειτουργικό και κατάλληλο σύστημα εξασφάλισης της διαφοροποίησης, το οποίο πρέπει να διατηρηθεί·
21. θεωρεί ότι τα νέα κριτήρια θα μπορούσαν να εξαιρέσουν ορισμένες περιοχές που είναι σήμερα επιλέξιμες, και επισημαίνει ότι πρέπει να οριστεί επαρκής περίοδος σταδιακής μετάβασης, ώστε να μπορέσουν οι ενδιαφερόμενες περιφέρειες να προσαρμοστούν στη νέα κατάσταση·
22. υπογραμμίζει ότι οι περιοχές που έχουν ξεπεράσει τα φυσικά μειονεκτήματα της γης τους μέσω καλλιεργητικών τεχνικών δεν πρέπει να εξαιρούνται οριστικά, ιδίως αν εξακολουθούν να έχουν χαμηλό αγροτικό εισόδημα ή πολύ λίγες εναλλακτικές δυνατότητες παραγωγής, καλεί δε την Επιτροπή να διασφαλίσει την ομαλή μετάβαση αυτών των περιοχών στο νέο καθεστώς·
23. ζητεί, σε περίπτωση τεχνικών διαδικασιών προκειμένου να αντισταθμισθούν φυσικά μειονεκτήματα, να μην λαμβάνονται υπόψη μόνο τα πλεονεκτήματα που θα προκύψουν βραχυπρόθεσμα, αλλά οι διαδικασίες αυτές να υπόκεινται επίσης σε αξιολόγηση των επιπτώσεων στην αειφορία·
24. τονίζει την ευθύνη των κρατών μελών σε σχέση με τον αντικειμενικό καθορισμό των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα και τη διατύπωση εξισορροπημένων προγραμμάτων για την ανάπτυξη της υπαίθρου· υπογραμμίζει την ανάγκη εταιρικής σχέσης με τις περιφερειακές και τοπικές αρχές σε αυτή τη διαδικασία· τονίζει ταυτόχρονα την ανάγκη για κοινοποίηση και έγκριση των εν λόγω εθνικών και περιφερειακών αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής·

25. υπογραμμίζει ότι η αναθεώρηση όσον αφορά τις περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα είναι αναπόσπαστο τμήμα της μελλοντικής ανάπτυξης της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
26. καλεί την Επιτροπή να εκδώσει εντός ενός έτους χωριστό νομοθετικό κείμενο για τη γεωργία σε περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα·
27. ζητεί να γίνει η αναθεώρηση του καθεστώτος για τις μειονεκτικές περιοχές σε εναρμόνιση με τις συζητήσεις της μεταρρύθμισης της ΚΓΠ εν συνόλω, ώστε να διασφαλιστεί η συνοχή στο σχεδιασμό των νέων συστημάτων στήριξης για τους αγρότες, ιδίως σε σχέση με τη νέα ενιαία αγροτική ενίσχυση·
28. έχει συνείδηση των επιπτώσεων που ενδέχεται να έχει το εγχείρημα του ανακαθορισμού των ενδιάμεσων μειονεκτουσών περιοχών για το μελλοντικό σχεδιασμό των ενισχύσεων της ΚΓΠ, γι' αυτό και καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη όλες τις θέσεις που εκφράστηκαν κατά τη δημόσια διαβούλευση τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τις περιφερειακές και τοπικές αρχές και τις ενδιαφερόμενες γεωργικές οργανώσεις·
29. απαιτεί την προστασία του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού για την αγροτική ανάπτυξη και προτρέπει τα κράτη μέλη να κάνουν πλήρη χρήση των δυνατοτήτων συγχρηματοδότησης για τις ΜΠ, καθώς είναι από τα αποτελεσματικότερα και σημαντικότερα καθεστώτα αγροτικής ανάπτυξης·
30. αναθέτει στον πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή καθώς και την Επιτροπή των Περιφερειών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Ιστορικό

Η ενίσχυση μειονεκτικών περιοχών στον αγροτικό χώρο αποτελεί σημαντικό τμήμα του αποκαλούμενου δεύτερου πυλώνα της κοινής γεωργικής πολιτικής, και της πολιτικής ανάπτυξης των αγροτικών χώρων. Πάνω από το ήμισυ των εκτάσεων που χρησιμοποιούνται για γεωργικούς σκοπούς έχουν καταταχτεί από τα κράτη μέλη στις περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα. Οι δε ορεινές περιοχές (συμπεριλαμβανομένων των αρκτικών περιφερειών βόρεια του 62ου παραλλήλου, οι οποίες επίσης θεωρούνται ως ορεινές περιοχές λόγω των κλιματικών συνθηκών τους, αντιστοιχούν σε περίπου 16% αυτής της επιφάνειας. Το μεγαλύτερο τμήμα, όμως, με ποσοστό 35% αντιστοιχεί σε περιφέρειες με άλλα, κυρίως, φυσικού τύπου μειονεκτήματα.

Αυτή η διαφοροποίηση προκύπτει από το νομικό πλαίσιο: ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 σχετικά με τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) επιτρέπει στα κράτη μέλη, στο πλαίσιο του άξονα 2 (βελτίωση του περιβάλλοντος της υπαίθρου) "πληρωμές λόγω φυσικών μειονεκτημάτων σε ορεινές περιοχές και σε άλλες μειονεκτικές περιοχές". Οι εν λόγω πληρωμές θα πρέπει να συμβάλλουν «στη μόνιμη χρήση των γεωργικών επιφανειών και ως εκ τούτου στη διατήρηση του αγροτικού χώρου καθώς και στη διατήρηση και ενίσχυση των αειφόρων μορφών οικονομίας».

Το άρθρο 36 του Κανονισμού (ΕΚ) Αριθ. 1698/2005 προβλέπει «μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική διαχείριση της γεωργικής γης», μέσω κυρίως :

"i) Ενισχύσεων για φυσικά μειονεκτήματα στους γεωργούς ορεινών περιοχών,

ii) Ενισχύσεων στους γεωργούς περιοχών με μειονεκτήματα, εκτός των ορεινών περιοχών (...).».

Το άρθρο 37 διευκρινίζει ότι «οι ενισχύσεις θα πρέπει να αντισταθμίζουν το πρόσθετο κόστος και το διαφυγόν εισόδημα των γεωργών που απορρέει από το μειονέκτημα της συγκεκριμένης περιοχής για τη γεωργική παραγωγή» και είναι συνδεδεμένες με τη δέσμευση των γεωργών «να συνεχίσουν τη γεωργική δραστηριότητά τους επί πέντε τουλάχιστον έτη από την πρώτη

πληρωμή».

Στο Άρθρο 50 του Κανονισμού καθορίζονται με πλέον σαφή τρόπο τα κριτήρια για τις επιλέξιμες προς ενίσχυση περιοχές. Οι ορεινές περιοχές χαρακτηρίζονται από «σημαντικό περιορισμό των δυνατοτήτων χρησιμοποίησης της γης και από σημαντική αύξηση του κόστους εκμετάλλευσής της» για τους ακόλουθους λόγους:

- a) σημαντικά μικρότερη καλλιεργητική περίοδος εξαιτίας του υψομέτρου
- b) παρουσία απότομων κλίσεων στο μεγαλύτερο τμήμα των εδαφών της εν λόγω περιοχής
- c) γεωγραφική θέση βορείως του 62. παραλλήλου

Σύμφωνα με το Άρθρο 50 παράγραφος 3 θα πρέπει οι υπόλοιπες μειονεκτικές περιοχές :

α) να επηρεάζονται από σημαντικά φυσικά μειονεκτήματα, ιδίως από χαμηλή παραγωγικότητα του εδάφους ή κακές κλιματικές συνθήκες, και η διατήρηση εκτατικής γεωργικής δραστηριότητας να είναι σημαντική στις περιοχές αυτές για τη διαχείριση της γης·

β) να επηρεάζονται από ειδικά μειονεκτήματα, και η διαχείριση της γης θα πρέπει να συνεχίζεται για τη διατήρηση ή τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη διατήρηση της υπαίθρου και τη διαφύλαξη του τουριστικού δυναμικού της περιοχής ή για την προστασία της παραλιακής ζώνης.

Με την αναθεώρηση της νομοθεσίας για την ενίσχυση των μειονεκτικών περιοχών και του Κανονισμού (ΕΚ) Αριθ. 1698/2005 καταργήθηκαν οι προηγούμενα υφιστάμενες "ενδιάμεσες μειονεκτικές περιοχές" στις οποίες είχε ασκηθεί κριτική εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τα κοινωνικοοικονομικά κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν πριν από τη μεταρρύθμιση του 2005 από ορισμένα κράτη μέλη, και μάλιστα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν πλέον για να καθορίσουν περιοχές με "φυσικά μειονεκτήματα", αλλά μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται για να καθορίσουν περιοχές με "ιδιαίτερα μειονεκτήματα".

Κατά την εποχή της εγκρίσεως του Κανονισμού, το Συμβούλιο δεν κατέστη δυνατόν να συμφωνήσει στον καθορισμό ακριβέστερων κριτηρίων για τα "φυσικά μειονεκτήματα" και ανάθεσε στην Επιτροπή, να υποβάλλει πρόταση για ένα μελλοντικό σύστημα καθορισμού επιλέξιμων περιοχών.

Η παρούσα πρόταση της Επιτροπής αφορά ως εκ τούτου αποκλειστικά τις "άλλες μειονεκτικές περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα" σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 3α. Οι ορεινές περιοχές και οι νήσοι δεν αποτελούν ως εκ τούτου αντικείμενο της συζήτησης.

2. Ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο δημοσίευσε το έτος 2003 μία ειδική έκθεση σχετικά με την ενίσχυση των μειονεκτικών περιοχών. Σε αυτή το Ελεγκτικό Συνέδριο, διαπίστωνε μεταξύ άλλων, ότι οι "ενδιάμεσες μειονεκτικές περιοχές" κατατάσσονταν από τα κράτη μέλη με βάση ένα μεγάλο αριθμό διαφορετικών κριτηρίων, και, ασκούσε ως εκ τούτου κριτική στο γεγονός ότι οι εν λόγω διαφορές στον καθορισμό των επιλέξιμων περιοχών μπορούσαν να οδηγήσουν σε "άνιση μεταχείριση".

Επιπλέον το Ελεγκτικό Συνέδριο ασκούσε κριτική για το γεγονός ότι μόνο ένα μικρό ποσοστό των αγροτικών επιχειρήσεων στις εν λόγω περιοχές ελάμβαναν αντισταθμιστικές πληρωμές και ότι επίπεδο των εν λόγω πληρωμών διαφοροποιείτο σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών (από 16 ευρώ/ha στην Ισπανία σε 250 ευρώ/ha στην Μάλτα). Το Ελεγκτικό Συνέδριο διέβλεπε ως εκ τούτου «κίνδυνο υπέραντισταθμίσεων» και καλούσε την Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, να επεξεργαστεί ένα καταλληλότερο μέσο, όσον αφορά τους δείκτες για τον καθορισμό των μειονεκτικών περιοχών, ένα σύστημα το οποίο θα διασφαλίζει «συνεκτικό τρόπο δράσης και ενιαία αντιμετώπιση των ευεργετούμενων».

3. Ανακοίνωση της Επιτροπής

Σε συνέχεια της ειδικής εκθέσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της αναθεωρήσεως του κανονισμού για την ανάπτυξη του αγροτικού χώρου του 2005, η Επιτροπή προέβη σε μια σειρά από δραστηριότητες για την αξιολόγηση των κριτηρίων οριοθέτησης που ίσχυαν μέχρι τότε καθώς και έναν πληρέστερο ορισμό των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα.

Πολύ σύντομα κατέστη σαφές, ότι μια στενή τεχνική συνεργασία με τα κράτη μέλη ήταν απαραίτητη έτσι ώστε να καθοριστούν αντικειμενικά, από επιστημονικής απόψεως θεμελιωμένα, κριτήρια οριοθέτησης.

Σε πρώτη φάση, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από το Κοινό Κέντρο Ερευνών (ΚΚΕρ) να επιλέξει σειρά κοινών κριτηρίων για το έδαφος και το κλίμα, στα οποία θα μπορούσε να βασιστεί η νέα οριοθέτηση των ενδιάμεσων ΜΠ. Προς τούτο συγκροτήθηκε ομάδα εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου, ειδικών στην αξιολόγηση του εδάφους, του κλίματος και της γης, συντονιζόμενη από το ΚΚΕρ.

Η ομάδα εμπειρογνομόνων κατέληξε σε οκτώ κριτήρια όσον αφορά το έδαφος και το κλίμα, τα οποία, όταν υπερβαίνονται ορισμένες οριακές τιμές υποδεικνύουν την ύπαρξη μεγάλων περιορισμών για τον τομέα της γεωργίας στην Ευρώπη: κλιματικά κριτήρια (μακροχρόνιες χαμηλές θερμοκρασίες ή υψηλές αντίστοιχα θερμοκρασίες, φυσικά κριτήρια που άπτονται του εδάφους (κακώς αποστραγγιζόμενα εδάφη· πετρώδη, αμμώδη ή αργιλώδη εδάφη· χαμηλό βάθος όσον αφορά τις ρίζες· αλατώδη εδάφη) καθώς και περιοχές με ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες όσον αφορά την ισορροπία της υγρασίας ή μεγάλη κλίση του εδάφους.

(Μια ακριβέστερη περιγραφή των οκτώ βιοφυσικών κριτηρίων πραγματοποιείται στο παράρτημα της ανακοίνωσης¹).

Μία περιοχή θεωρείται ότι πλήττεται από σημαντικά φυσικά μειονεκτήματα, όταν ένα μεγάλο τμήμα της γεωργικής επιφάνειάς της (το λιγότερο 66 %) αντιστοιχεί το λιγότερο σε ένα κριτήριο με την αναφερόμενη ενδεικτική τιμή. Τα βιοφυσικά κριτήρια δεν είναι ως εκ τούτου, σύμφωνα με την παρούσα πρόταση, σωρευτικά. Οποιοσδήποτε δείκτης μπορεί να ληφθεί για την κατάταξη υπό τον όρο ότι τηρούνται τα συνδεδεμένα με το κριτήριο χαρακτηριστικά και ότι μετρώνται όπως πρέπει στην περιοχή αυτή, στην αντίστοιχη κατώτατη τιμή.

¹ http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/lfa/comm/com2009_161_annex_en.pdf

Η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη, να προβούν στην επικράτειά τους σε προσομοιώσεις όσον αφορά τη χρήση βιοφυσικών κριτηρίων και να εκπονήσουν λεπτομερείς χάρτες των περιοχών που χρήζουν ενίσχυσης, όπως αυτές θα προκύψουν από τις εν λόγω μελέτες. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προτείνουν μια καλύτερη ρύθμιση με σκοπό να αποκλείσουν περιοχές, στις οποίες τα φυσικά μειονεκτήματα έχουν ήδη αντιμετωπισθεί επαρκώς (πχ. ξηρά εδάφη μεν, αλλά εδάφη τα οποία μπορούν να αρδευθούν).

Αρχικά έπρεπε τα κράτη μέλη να περατώσουν αυτή τη διαδικασία "χαρτογράφησης" (mapping) εντός έξι μηνών (δηλαδή μέχρι το τέλος του Οκτωβρίου 2009). Λόγω της περιπλοκότητας της προσομείωσης, ανήγγειλαν, όμως, πολλά κράτη μέλη ότι θα απαιτείτο περισσότερο μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και ζήτησαν μια παράταση της προθεσμίας.

4. Θέση του εισηγητή

Ο εισηγητής εκφράζει την άποψη ότι η διαδικασία που άρχισε το έτος 2005 όσον αφορά την επανεξέταση των κριτηρίων για την κατάταξη των μειονεκτουσών περιοχών, ειδικότερα στη διαβούλευση που διεξήχθη από το Κοινό Κέντρο Ερευνών, πραγματοποιήθηκε με ανοικτό πνεύμα και παρουσία εμπειρογνομόνων από τα κράτη μέλη κατά τρόπο επιτυχή και συμμετοχικό.

Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας διαβούλευσης συνίσταται κυρίως στα προταθέντα από την Επιτροπή οκτώ βιοφυσικά κριτήρια για την οριοθέτηση των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα.

Παρόλο που τα εν λόγω κριτήρια εμφανίζονται καταρχάς ότι είναι πλήρως κατάλληλα για την οριοθέτηση περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα, ο εισηγητής θεωρεί ότι είναι άμεσα απαραίτητα, να ελεγχθούν αυτά στην πράξη από τα κράτη μέλη. Μέχρι τώρα δεν είναι σαφές, εάν τα κράτη μέλη διαθέτουν τα απαραίτητα βιοφυσικά δεδομένα σε επαρκή βαθμό ακρίβειας σε σχέση προς το φυσικό περιβάλλον. Είναι ως εκ τούτου ιδιαίτερα σημαντικό για κάθε μελλοντική χρήση των οκτώ βιοφυσικών παραμέτρων, να υποβληθούν αυτά σε πρακτικό έλεγχο, το αποκαλούμενο «mapping», στα κράτη μέλη. Κατά τη στιγμή της σύνταξης της παρούσας εκθέσεως υπάρχουν πολύ λίγες μόνο απαντήσεις εκ μέρους των κρατών μελών: τα περισσότερα κράτη μέλη ζήτησαν περισσότερο χρόνο για την εκπόνηση των χαρτών, και η Επιτροπή προχώρησε στην αναθεώρηση του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος.

Ο εισηγητής επιφυλάσσει ως εκ τούτου του δικαιώματος να προβεί σε πρόσθετα σχόλια σε ένα αργότερο χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής διαδικασίας με σκοπό να συμπεριληφθούν τα αποτελέσματα της χαρτογράφησης στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δοθεί στο πλαίσιο αυτό στο θέμα κατά πόσο η προτεινόμενη αυθαίρετη οριακή του 66% της ενεχόμενης επιφάνειας θα πρέπει να αναθεωρηθεί προς τα κάτω, μετά από τους πρακτικούς ελέγχους των κρατών μελών, με σκοπό να αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα από απόψεως φυσικού περιβάλλοντος των συγκεκριμένων περιοχών.

Ενδεχομένως θα πρέπει υπάρξει δυνατότητα για τη συσσώρευση διαφορετικών

συμπληρωματικών κριτηρίων, όπου θα πρέπει να υπάρξει δυνατότητα χρήσεως μιας χαμηλότερης οριακής τιμής για τα επί μέρους κριτήρια.

Είναι ήδη σαφές, όμως, ότι θα πρέπει να πραγματοποιηθεί ένας συντονισμός ακρίβειας των κριτηρίων για την ενίσχυση των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα, έτσι ώστε να αντικατοπτρίζει σωστά τα ήδη υφιστάμενα μειονεκτήματα των μεμονωμένων περιοχών. Έτσι είναι σαφές π.χ. ότι ορισμένες καλλιέργειες όπως το κρασί, οι ελιές μπορούν να επιτύχουν ιδιαίτερα καλά-και από οικονομικής απόψεως ενδιαφέροντα-αποτελέσματα σε περιοχές οι οποίες δεν είναι οι πλέον κατάλληλες για την καλλιέργεια. Ως εκ τούτου θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να πραγματοποιήσουν έναν λεπτό συντονισμό στον οποίο θα πρέπει να συμπεριληφθούν δεδομένα για τις καλλιέργειες (όπως π.χ. τα εισοδήματα των επιχειρήσεων).

Σε γενικές γραμμές ο εισηγητής σας επιθυμεί να υπάρξει μια συζήτηση η οποία δεν θα χαρακτηρίζεται από περιφερειακά ή εθνικά συμφέροντα στην ανακατανομή των ενισχύσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΓΤΑ) που εν προκειμένω δεν είναι καν διαθέσιμη. Αντιθέτως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβούν σε μια ρεαλιστική προσέγγιση εντός ενός κοινοτικού πλαισίου, που θα τους επιτρέπει να εφαρμόζουν αντικειμενικά βιοφυσικά κριτήρια λαμβάνοντας υπόψη τις φυσικές συνθήκες που ισχύουν σε συμφωνία με την αρχή της επικουρικότητας. Τοιουτοτρόπως θα είναι σε θέση να ανταπεξέρχονται στην ευθύνη την οποία έχουν, να υποδεικνύουν κατά τρόπο αντικειμενικό περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα και ως εκ τούτου να επιτυγχάνουν ισορροπία στα περιφερειακά ή εθνικά προγράμματά τους για την αγροτική ανάπτυξη. Η έγκριση των εν λόγω προγραμμάτων από την Επιτροπή εξασφαλίζει ότι διατηρείται το κοινοτικό καθορισθέν πλαίσιο.

24.2.2010

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

προς την Επιτροπή Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου

σχετικά με την γεωργία σε περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα: ειδικός έλεγχος (2009/2156(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Rosa Estaràs Ferragut

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης καλεί την Επιτροπή Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. ζητεί από την Επιτροπή να σχεδιάσει μία συνολική στρατηγική για τις μειονεκτικές περιοχές, προσαρμοσμένη στις τοπικές ανάγκες προκειμένου να περιορισθούν οι υφιστάμενες ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών ως προς την στήριξη που παρέχεται σε αυτές τις περιοχές και να διατυπώσει έναν ακριβή ορισμό των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα ιδίως από πλευράς των μεταβατικών προθεσμιών· προτείνει να ενθαρρυνθούν οι γεωργοί των μειονεκτικών περιοχών να οργανωθούν σε ενώσεις προκειμένου να διασφαλίσουν κατάλληλη χρηματοδότηση για την εκμετάλλευση των γαιών τους και τη βελτίωση των αποδόσεων της γεωργικής παραγωγής·
2. θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο τα βιοφυσικά αλλά και ορισμένα οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια κατά τους "λεπτούς χειρισμούς" στους οποίους πρέπει να προβαίνουν τα κράτη μέλη κατά την κατάρτιση του χάρτη των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα και να συνεκτιμάται ένα κριτήριο "αποπληθυσμού", καθώς η αυξανόμενη μείωση του πληθυσμού επιδεινώνει τα φυσικά μειονεκτήματα των αγροτικών περιοχών και εντείνει τις αγρονομικές δυσχέρειες των περιοχών αυτών· υποστηρίζει επίσης τη συμπερίληψη του νησιωτικού χαρακτήρα μεταξύ των εθνικών κριτηρίων για τις περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα·
3. θεωρεί ότι οι περιοχές στις οποίες δεν πληρούνται τα οκτώ βιοφυσικά κριτήρια, όπου όμως όλα τα κριτήρια, αν και κυμαίνονται ελαφρώς κάτω του ορίου, παρουσιάζουν ωστόσο σωρευτικό σημαντικό μειονέκτημα, θα πρέπει επίσης να αναγνωρίζονται ως περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα·

4. τονίζει ότι η κατάρτιση του χάρτη των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα μπορεί να πραγματοποιηθεί βάσει των οκτώ κοινοτικών βιοφυσικών κριτηρίων συνοδευόμενων από ορισμένα αντικειμενικά εθνικά κριτήρια που θα επιτρέπουν να λαμβάνεται υπόψη η εθνική και περιφερειακή πραγματικότητα της κάθε χώρας·
5. θεωρεί ότι το νέο καθεστώς θα μπορούσε να επιτρέψει την μεταφορά ενισχύσεων από ορισμένες περιοχές σε άλλες, σε σχέση με τις τοπικές ανάγκες τους· ζητεί συνεπώς στις περιοχές που λόγω του νέου κανονισμού χάνουν το καθεστώς της "περιοχής με φυσικά μειονεκτήματα" ή στις οποίες παρατηρείται μια δυσανάλογη μεταβολή, να παρέχεται επαρκής μεταβατική περίοδος προκειμένου να προσαρμοσθούν στην νέα κατάσταση· θεωρεί ότι, κατά την περίοδο αυτή, τα βιοφυσικά κριτήρια που προτείνει η Επιτροπή θα πρέπει να δοκιμαστούν προκειμένου να ελεγχθεί η συνάφεια τους με τα διάφορα οικοσυστήματα και κλίματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
6. καλεί την Επιτροπή, κατά τον προσδιορισμό των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα να λάβει υπόψη όλες τις θέσεις που κατετέθησαν κατά την δημόσια διαβούλευση από πλευράς των κρατών, των περιφερειακών και των τοπικών αρχών και των ενδιαφερόμενων αγροτικών συλλόγων·
7. υποστηρίζει ότι, κατά την κατάρτιση του χάρτη των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αντικειμενικά εθνικά κριτήρια, τα οποία να επιτρέπουν την προσαρμογή του προσδιορισμού των περιοχών στην εθνική και την περιφερειακή πραγματικότητα της κάθε χώρας στο πλαίσιο μιας συνολικής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ευθυγραμμισμένης με τοπικά προγράμματα ανάπτυξης της υπαίθρου·
8. ζητεί κατά τους "λεπτούς χειρισμούς" προσδιορισμού των περιοχών, οι περιοχές που ξεπέρασαν με αγρονομικές τεχνικές τα φυσικά μειονεκτήματα του εδάφους και, ειδικότερα, οι περιοχές με χαμηλό αγροτικό εισόδημα ή με περιορισμένες παραγωγικές εναλλακτικές λύσεις, να εξαιρούνται μόνον αφού αξιολογηθούν οι επιπτώσεις μακροπρόθεσμα·
9. ζητεί από την Επιτροπή να προβεί επίσης σε μια αναθεώρηση του καθεστώτος που εφαρμόζεται στις περιοχές οι οποίες αντιμετωπίζουν συγκεκριμένες δυσκολίες δεδομένου ότι ο ισχύων ορισμός δεν λαμβάνει υπόψη ορισμένα φυσικά μειονεκτήματα που δυσχεραίνουν τη γεωργική δραστηριότητα όπως ο νησιωτικός και περιφερειακός χαρακτήρας και η απόσταση που χαρακτηρίζει ορισμένες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
10. ζητεί, σε περίπτωση τεχνικών διαδικασιών προκειμένου να αντισταθμισθούν φυσικά μειονεκτήματα, να μην λαμβάνονται υπόψη μόνο τα πλεονεκτήματα που θα προκύψουν βραχυπρόθεσμα, αλλά οι διαδικασίες αυτές να υπόκεινται επίσης σε αξιολόγηση των επιπτώσεων στην αειφορία·
11. υπογραμμίζει την ανάγκη βελτίωσης του συντονισμού των διαφόρων κοινοτικών πολιτικών, ιδιαίτερα μεταξύ της κοινής γεωργικής πολιτικής και των πολιτικών συνοχής προκειμένου να εξασφαλιστεί η μεταξύ τους συνέπεια και μια περισσότερο αρμονική ανάπτυξη των μειονεκτικών περιοχών.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	22.2.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 39 -: 0 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Besset, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Ricardo Cortés Lastra, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Viktor Uspaskich, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Χαράλαμπος Αγγουράκης, Μιχάλης Τρεμόπουλος
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Vasilica Viorica Dăncilă, Karin Kadenbach, Heide Rühle, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Richard Seeber, Peter Simon, László Surján, Evžen Tošenovský, Sabine Verheyen

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	16.3.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 38 - : 0 0 : 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Giovanni La Via, Stéphane Le Foll, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Γεώργιος Παπαστάμκος
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Luís Paulo Alves, Jean-Paul Gauzès, Astrid Lulling, Véronique Mathieu, Jacek Włosowicz, Σπύρος Δανέλλης